

[Indenrigsministeren]

ledes bl.a. vurderes, om der er tale om en adækvat behandlingsform.

Sundhedsstyrelsens behandling sikrer samtidig, at der foretages en ensartet vurdering af de enkelte ansøgninger. En sådan ensartethed kan ikke med rimelighed forventes opretholdt, såfremt vurderingen ikke foretages centralt.

Spm. nr. S 658

Til *justitsministeren* (18/6 84) af:

Ole Espersen (S):

»Hvordan kan ministeren forklare den fejlagtige oplysning til folketinget i bemærkningerne til § 203 til forslag til lov om ændring af konkursloven m.v., fremsat den 7. februar 1984, hvorefter paragraffen »svarer til § 13 i gældssaneringsbetænkningens lovudkast«, når der i realiteten er væsentlig reel forskel på betænkningens og ministerens forslag?»

Begrundelse

Ministerens forslag til § 203 er affattet således:

»Skifteretten kan bestemme, at skyldneren skal stille sikkerhed for omkostningerne ved gældssaneringsbehandling«.

Herom siges i bemærkningerne til lovforslaget, at »den foreslåede bestemmelse svarer til § 13 i gældssaneringsbetænkningens udkast«. Udkastets § 13 har imidlertid følgende ordlyd: »Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten betinge en indledning af gældssanerings sag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved sagens videre behandling«.

I bemærkningerne til udkastets § 13 i betænkningen skriver det enige udvalg, der stod bag denne, at omkostninger ved sagens behandling som regel skal afholdes af statskassen, men når skyldnerens bo er af en vis størrelse, bør omkostningerne efter omstændighederne helt eller delvis udredes af skyldneren, og i disse tilfælde bør skifteretten betinge en indledning af gældssanerings sag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved sagens videre behandling.

Det er således åbenbart, at såvel formulering som begrundelse hos udvalget forudsætter, at det normale er, at der ikke kræves sik-

kerhed for omkostninger, mens ministerens forslag forudsætter, at der tværtimod regelmæssigt stilles krav herom.

Under hensyn til at loven træder i kraft den 1. juli 1984, finder spørgeren det uheldigt, at der består væsentlig usikkerhed omkring dette spørgsmål, og spørgeren håber at kunne gå ud fra, at ministerens henvisning til, at ministerens forslag til § 203 svarer til gældssaneringsbetænkningens forslag, er udtryk for, at loven efter ministerens opfattelse også skal administreres af skifteretterne efter de forudsætninger, som gældssaneringsudvalget havde for sin formulering.

Svar (25/6 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter den i spørgsmålet nævnte bestemmelse i konkurslovens § 203 kan skifteretten bestemme, at skyldneren skal stille passende sikkerhed for omkostningerne ved gældssanerings sags behandling. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med andre bestemmelser i konkursloven, således som den er affattet ved lov nr. 187 af 9. maj 1984. Efter § 205 skal skifteretten nægte indledning af gældssanerings sag, hvis skyldneren ikke stiller sikkerhed for omkostningerne, jfr. § 203. Og efter § 220 afholdes omkostningerne ved gældssanerings sags behandling af statskassen, i det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed efter § 203.

De nævnte bestemmelser er udformet på grundlag af lovudkastet i betænkning nr. 957/1982 om gældssanering. Reglen om sikkerhedsstillelse findes i lovudkastets § 13 og er i udvalgets lovudkast givet følgende udformning:

»§ 13. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten betinge indledning af gældssanerings sag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved sagens videre behandling.«

Som det fremgår heraf, indebærer de gennemførte regler i konkurslovens §§ 203 og 205, at skifteretten kan betinge indledning af gældssanerings sag af, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne. Da § 203 er udformet som en fakultativ regel, er det fundet unødvendigt at medtage ordene »når særlige forhold taler derfor« i lovteksten. Reglerne i den gennemførte lov svarer